

ИСКРЕНОСТ...

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клиџа

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿الإخلاص﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيثش

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ИСКРЕНОСТ

Постоји неколико дефиниција искрености. Једни кажу: "Искреност значи очистити намеру или циљ задобијања Божије милости од било каквих недостатака."

Други кажу: "Искреност значи да у намери и добрим делима на уму имаш само Узвишеног Бога"

Трећи кажу: "Искреност је заборављање на створења услед сталног размишљања о Створитељу."

Узвишени Бог на више места у Кур'ану, наређује да се према Њему поступа искрено:

А наређено им је да се само Богу клањају, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају.
(Кур'ан, поглавље Доказ јасни, 5)

Искрено исповедање вере дуг је (према) Богу! (Кур'ан, поглавље Скупови, 3)

Ко жуди да од Господара свога буде лепо примљен, нека чини добра дела и нека, клањајући

се Господару своме, не сматра Њему равним никога! (Кур'ан, поглавље Пећина, 110)

Од Ебу Умаме, Бог био задовољан њим, се преноси да је рекао: "Један је човек дошао и, три пута поновивши, упитао Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир: 'Шта мислиш шта заслужује човек, који тражећи овосветску награду (добра) и славу, крене у рат?' - Ништа он не заслужује, - сваки пут је одговорио Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, а затим додао: 'Бог прима само она дела која су искрено, у Његово име и ради Његова задовољства, учињена.'"

Божији Посланик, нека је над њим спас и мир, је, такође, рекао: "Срце верника не могу обманути три ствари: искрено, у име Бога учињено дело, саветовање са муслиманским вођама и приврженост заједници муслимана." тј. са ове три ствари се преваспитава срце. Зато се за онога, ко на њима успе да изгради карактер, слободно може рећи да је своје срце излечио од склоности издаји, покварености и злу.

Човек се ђавола, по речима Узвишеног, може ослободити једино искреном предајом Богу:

Осим међу њима Твојих робова искрених.
(Кур'ан, поглавље Ел-Хиџр, 40)

Од доброг човека се преноси да је својој души говорио: "Буди искрена, спасићеш се!" Свака душа и срце, мање или више, склони су овосветским наслађивањима. Када их се, у своме настојању, покушају домоћи њихова чистоћа душе и искреност у делима се помуте. Човек је по својој природи склон уживањима и поводљив за својим прохтевима. Ретко је кад његов поступак, па чак и обред, у потпуности лишен жеље да постигне неки од овосветских циљева. Зато је, с правом, неко рекао: "Благо ономе ко направи и један корак, а да са њим није желео ништа друго до Божије задовољство!"

Искреност је чишћење срца од свих врста, крупних и ситних мрља, све док у њему не остане само чиста намера постизања Божијег задовољства и не отклоне се сви други мотиви. Шејтан опседа човека и квари му дела до те мере да је човеку тешко сачувати макар и једно дело исправно. Зато је макар и једно исправно дело нада да ће човек бити спасен. Упитан: "Шта је души најтеже постићи" – Имам (велики учењак) Сехл је одговорио: "Искреност, јер њој у искренности нема места."

Човеку је драго истицање, хвалисање и управљање. Склон је лењости и беспослици. Чини му се да је лепо само оно за чим жуди: жене, синови, гомиле злата и сребра, дивни коњи, стока и усеви. Најтеже му је постићи да му намера према Узвишеном Богу буде чиста и искрена. Ејуб каже: "Искреност и чистоћа намере онима који раде, тежа је од свих послова." Неко је други рекао: "Искреност, макар и један моменат, је довољна да се човек спаси за сва времена, али је искреност тешко постићи." Зато онај ко жели бити искрен своје срце мора да очисти од привржености прохтевима, испунити га љубављу према Узвишеном Богу, и сву бригу усмерити према ономе свету. Таквога ни када једе, ни када пије, ни када какву другу потребу обавља, искреност у намери и беспрекорност у делима, никада не напушта. Онима који нису такви, осим у ретким изузецима, врата искрености су затворена.

Онај у чијем срцу превлада љубав према Узвишеном Богу и оном свету и строго води рачуна о својим свакодневним делима, стиче врлину искрености, док је од онога кога заведу овосветска наслађивања, охолост и неодољива жеља за престижом, укратко све чему је циљ нешто мимо Бога, од таквог ни богослужење попут молитве-

намаза, поста, милостиње и сл., неће бити примљено зато што су у основи неисправни.

Дакле, искреност је обуздавање наслађивања душе, прекидање са похлепом за овосветским добрима и посвећивање ономе свету. Ако наведене врлине превладају срцем, искрености је отворен пут. Колико је само дела око којих се намучи човек, мислећи да су она искрена и у име Бога, а за њих се касније испостави супротно и докаже да се човек заваравео. Тако се од неког, ко је увек клањао у првом реду, преноси да се постидио од света када је једном приликом закаснио и стао да клања у другом реду. Тек тада је схватио да су занос и усхићење које је осећао у срцу били, не због молитве, него због жеље да га други виде у првом реду. Тешко је наћи дело да је од оваквих и сличних ситница поштеђено. Такође, тешко је наићи на особе, осим оних којима се Бог смиловао, које то код себе приметите.

Да ствар буде још гора, многи ће, који нису водили рачуна о искрености, своја дела за која су мислили да су добра, на Судњем дану затећи да су лоша. На такве се алудира у речима Узвишеног:

А Бог ће их казнити казном какву нису могли ни слутити и предочиће им се рђава дела њихова која су радили. (Кур'ан, Скупови, 47-48) и

Реци: "Хоћете ли да вам кажемо чија дела неће никако призната бити, чији ће труд у животу на овом свету узалудан бити, а који ће мислити да је добро оно што раде." (Кур'ан, Пећина, 103-104)

Газали у своме делу Ел-Ихја' о овоме, између осталог каже: "Кроз аргументе и праксу је непобитно доказано да се до праве среће може доћи једино кроз знање и богослужење. Међутим, рад без искрене намере је узалуд уложен труд, а намера без искрености пуко самољубље. Такав рад је једнак лицемерству и непокорности, а у пракси непотврђена искреност разасутој прашини. За свако насумице учињено и мрљама оштећено дело, учињено мимо Божије воље, Узвишени каже:

И Ми ћемо приступити делима њиховим која су учинили и у прах и пепео их претворити. (Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан, 23)